

KLAVERBLAD VERZEKERINGEN INTRODUCEERT:

Verwerk verhaaltjes

Een brand laat vaak z'n sporen na. Ook bij kinderen.
Een verhaal helpt om de gebeurtenis te verwerken.

VERHAALTJE 1

Tilly

Als Ties wakker wordt, snapt hij even niet waar hij is. Hij hoort iemand dichtbij 'mama' roepen. Hij kijkt om zich heen. Dan opeens weet hij het weer. Dit is niet zijn eigen slaapkamer, dit is een slaapkamer in een ander huis. Zijn broertje Simon slaapt nu bij hem op de kamer. En hij roept om mama.

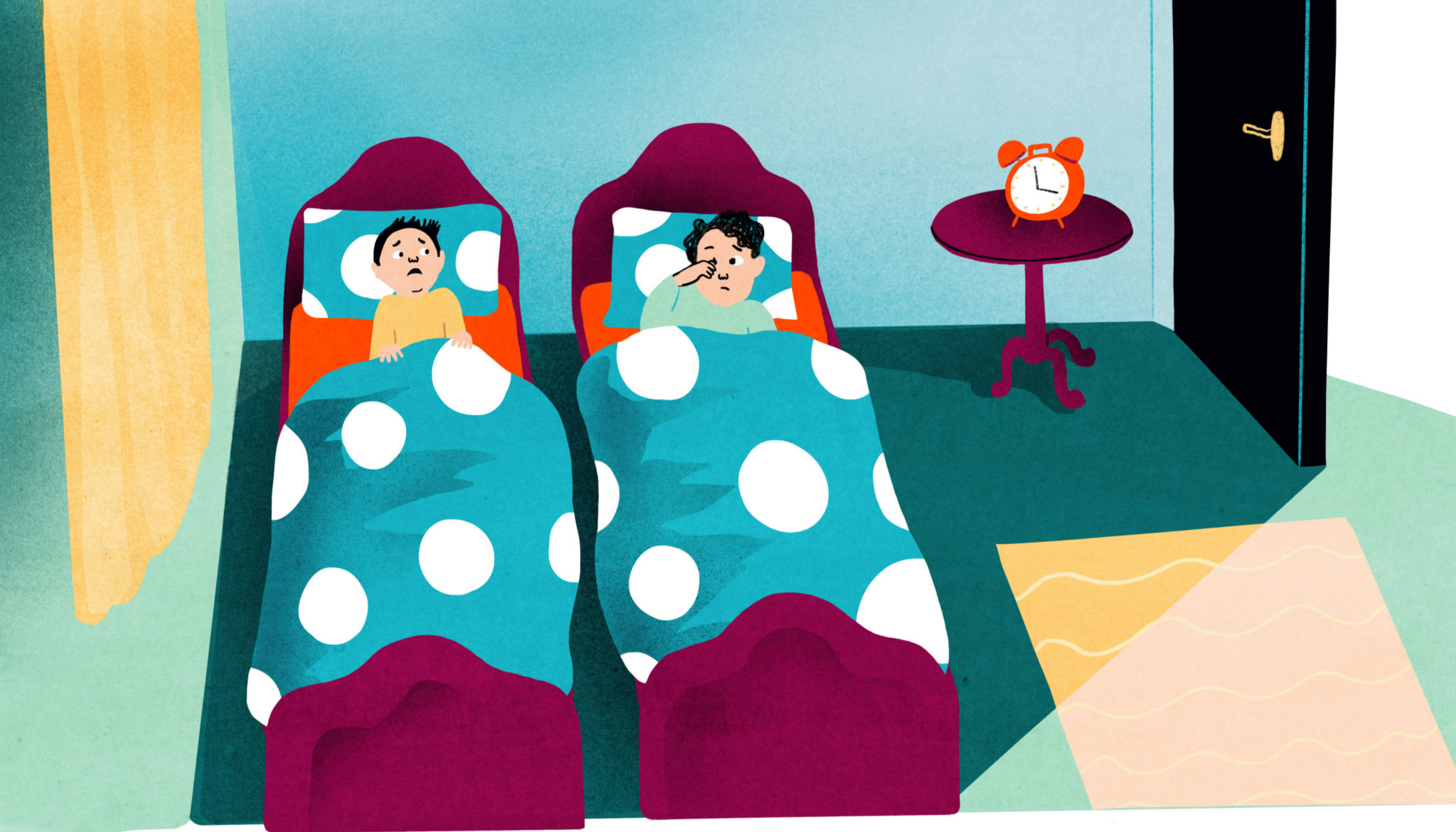
Dat zit zo.
Een week geleden was er brand in hun huis.

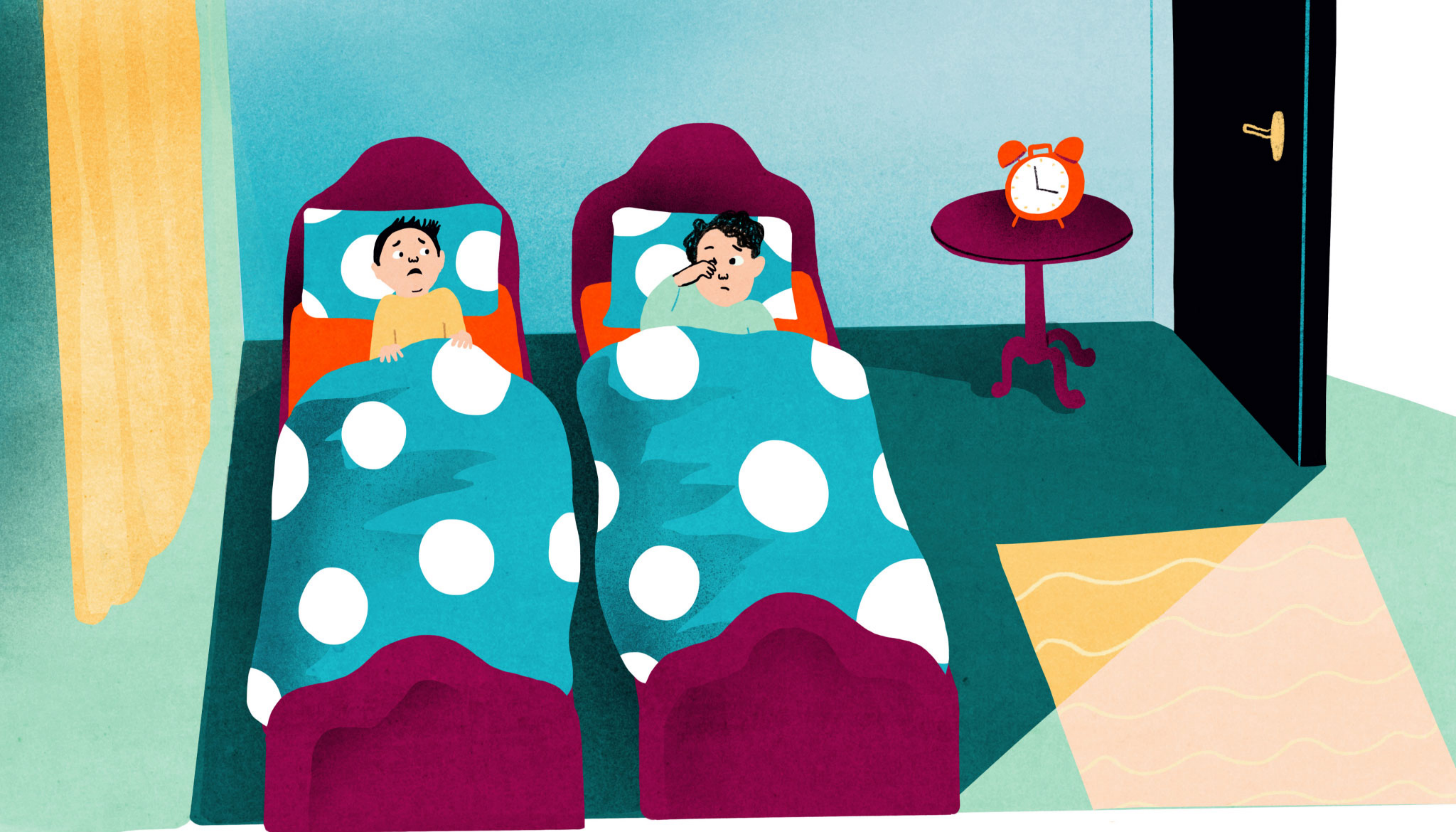
Midden in de nacht. Als Ties er aan denkt, ziet hij weer de vlammen voor zich. Hij denkt aan papa die met zijn broertje Simon in z'n armen door de gang rent. Mama die aan zijn armen trekt en schreeuwt dat hij op moet schieten.

De warmte. De zwaailichten. De brandweerwagens. Hoe ze met z'n allen buiten staan, in hun pyjama. Met de buren uit de straat. Mama die moest huilen. Ties voelt dat hij nu ook moet huilen.

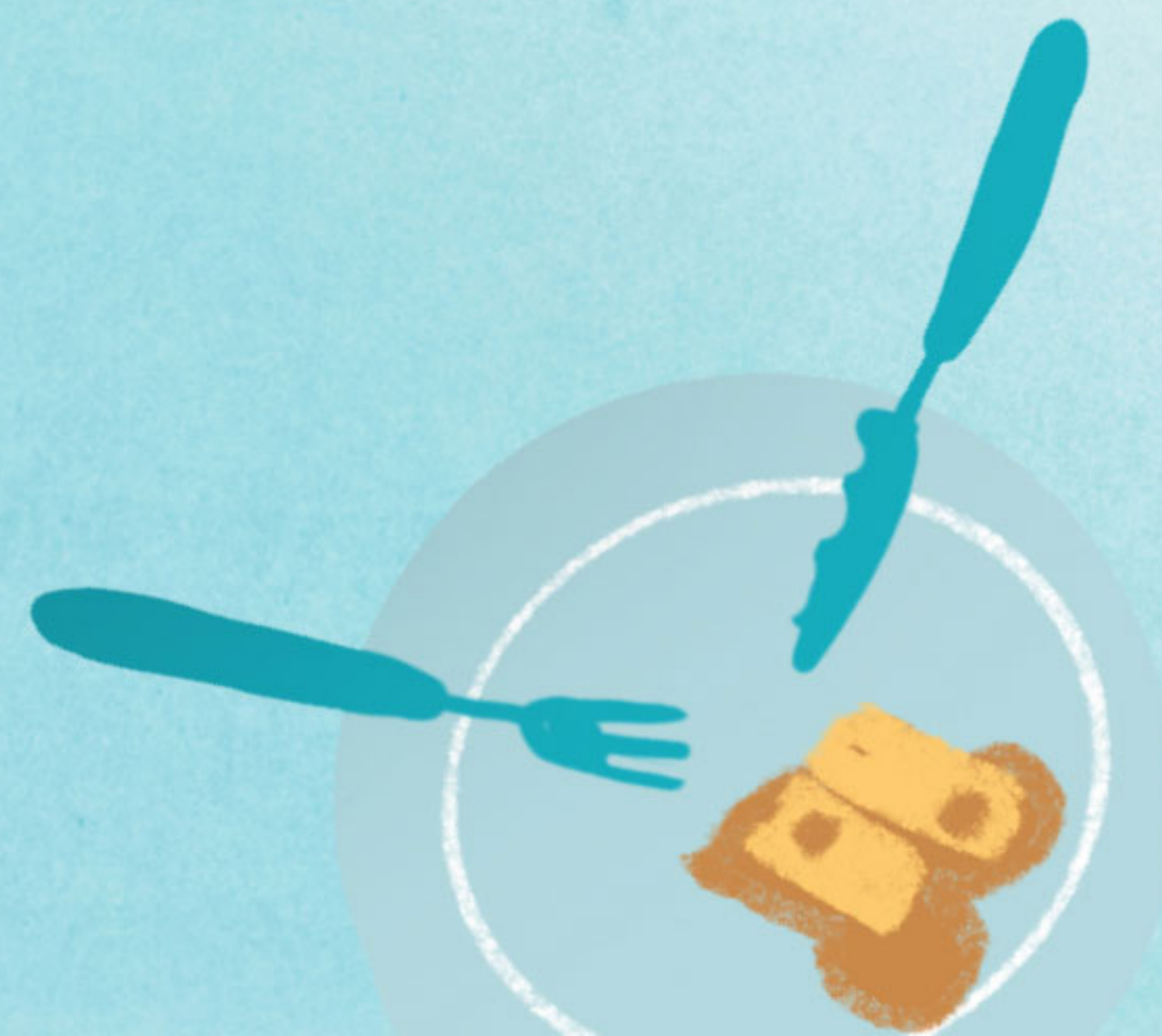
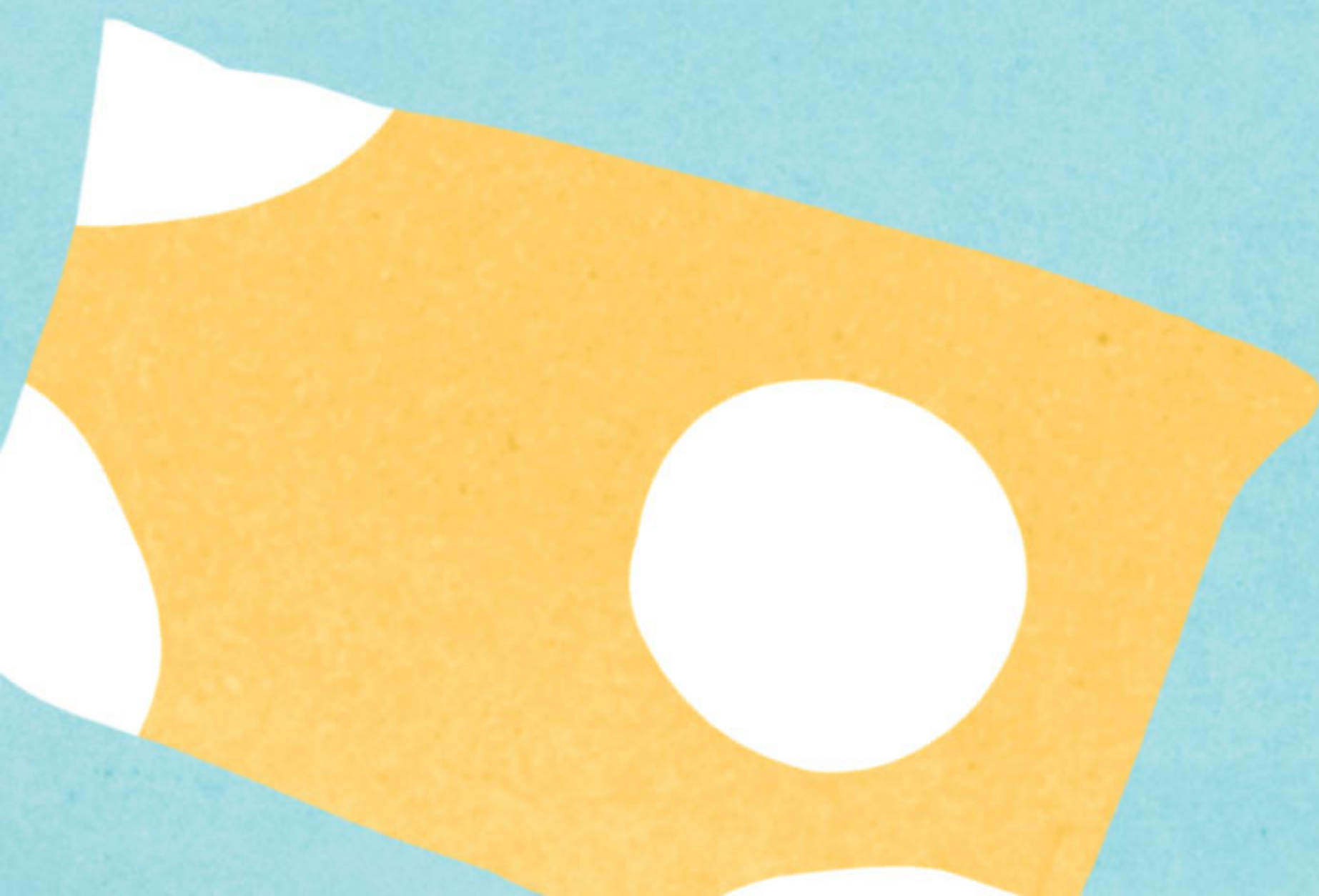
Dan gaat de deur open. Mama steekt haar hoofd om de hoek. "Wat is er lieverd?" vraagt ze aan Simon, "is het weer nat?" Simon knikt. "Ach jongen, kom, dan gaan we even douchen." Simon stapt uit bed en loopt naar de badkamer in de gang. Dan komt papa ook de kamer in. "He grote man, kan gebeuren he! Geeft niks, hoor."

En terwijl hij een raampje open doet, zegt hij: "Getsie, het stinkt wel." Dan ziet hij dat Ties tranen in zijn ogen heeft. "He vriend, kom hier," zegt hij. En hij sluit Ties in z'n armen. "Huil maar even lekker. Papa was net ook even verdrietig, dat hoort er gewoon bij."

De eerste nachten na de brand sliepen ze met z'n allen in een grote hotelkamer. Best tof, want dan gingen ze 's morgens in een grote zaal ontbijten. Daar hadden ze allemaal lekkere broodjes en sapjes en kregen ze elke dag een gebakken ei. Na een paar dagen konden ze in dit huis terecht. Heel anders dan hun eigen huis en hij moet zijn kamer nu dus delen met Simon, die sinds de brand weer in zijn bed plast.

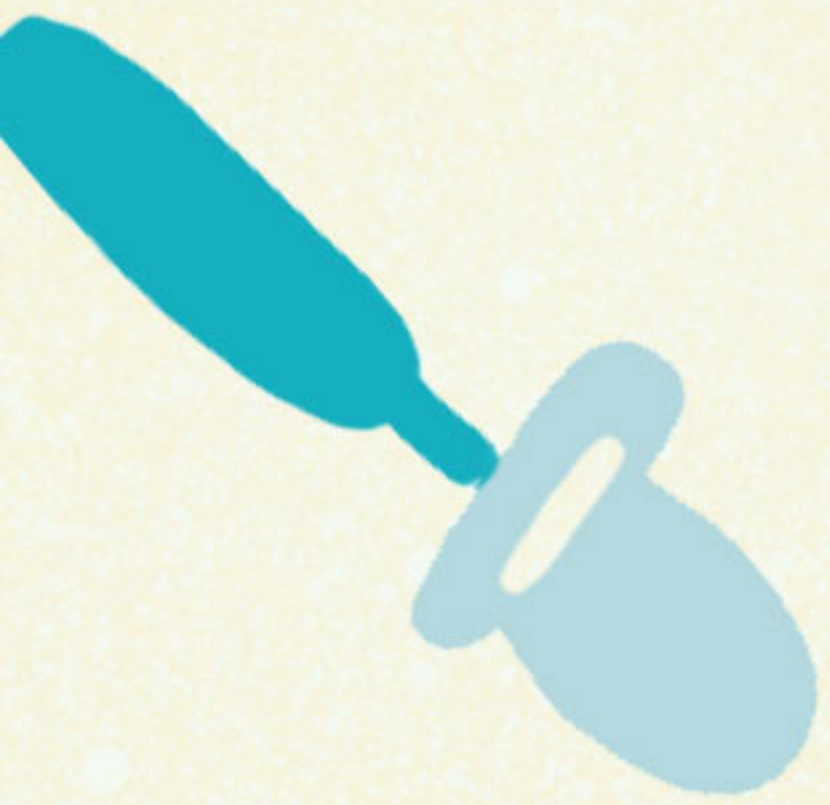
Als ze later allemaal aan de ontbijttafel zitten, vraagt mama: “En, weet je al wat voor dier het wordt?” Oh ja, dat was Ties helemaal vergeten. Mama heeft het over een nieuwe knuffel. Die gaan ze vandaag kopen. Opeens wordt Ties weer blij. “Ik denk een hond, als ze die hebben,” antwoord Ties.

Een hond is zijn lievelingsdier. Zijn oude knuffel, die hij ooit van oma had gekregen, was ook een hond. Hij was echt superzacht. Hij was 'm vergeten mee te nemen bij de brand. Pas toen ze buiten stonden had hij aan 'm gedacht, maar toen mochten ze van de brandweer het huis niet meer in.

“Weet je al hoe je ‘m gaat noemen?” vraagt papa. “Weet niet,” zegt Ties. “Is het gek als ik ‘m ook Snuitje noem?” Zo heette zijn oude knuffel. “Nee hoor,” zegt papa, “wat jij wilt.”

Gister gingen Ties en mama praten met een mevrouw die Tilly heet. Ties moest allemaal vragen over de brand beantwoorden. Hij vond het best spannend, maar de mevrouw was heel aardig. Hij luisterde naar alles wat Ties te vertellen had. Toen Ties vertelde dat Snuitje ook was verbrand, zei Tilly dat het wel een goed idee is om een nieuwe knuffel uit te zoeken. Daar kan Ties mee praten als hij geen zin heeft om met papa en mama te praten, of als die even niet in de buurt zijn.

Als ze even later in de speelgoedwinkel staan, weet Simon meteen welke knuffel hij wil: een groot, roze varken. Ties weet het nog niet. De knuffels die ze hier hebben, lijken helemaal niet op Snuitje. Deze wil hij allemaal niet.

Toen hij een hele grote krokodil aan wees, schudden papa en mama hun hoofd "Als die in je bed ligt, pas jij er niet meer bij," had papa gezegd. En de teddybeer wil hij ook niet, want die heeft Mark, zijn beste vriend, ook. De verkoper van de winkel komt er bij staan.

“Kan ik de jonge man misschien helpen?” vraagt hij. “Hij zoekt een nieuwe knuffel,” zegt mama. “Oh, wat is er met de oude gebeurd?” vraagt de man. Papa en mama kijken elkaar aan. “Die is dood,” zegt Simon. “De brandweer kon ‘m niet redden.” De verkoper kijkt geschrokken naar papa en mama.

En dan naar Ties die begint te huilen. “Sorry,” stamelt de verkoper, “dat ... euh... dat wist ik niet.” Papa kijkt hem vriendelijk aan: “Dat geeft niks, dat kon u niet weten. Zijn dit alle knuffels die u heeft?”

“Nou,” zegt de verkoper. “Volgens mij hebben we achterin nog een hele speciale knuffel. Ik moet even kijken.” Terwijl ze op de verkoper wachten, slaat papa een arm om Ties heen. Dan komt de verkoper terug. “Gevonden!” Hij heeft een knuffelaap vast. Een aap? Denkt Ties.

“Dit is een hele bijzondere aap,” zegt de man. “Ze is zo sterk als een beer en kan heel goed luisteren,” zegt hij, “maar het allerbelangrijkste is nog wel, dat ze zo zacht is als ... tja ... moet je maar voelen.” Hij geeft Ties de aap. “Als Snuitje!” roept Ties uit, “Voel maar!”

Papa aait de aap en zegt dan: "Wow, wat zacht! Heeft u er ook een voor mij?" De man schudt lachend z'n hoofd. "Sorry meneer, dit is de enige die we hebben. En ik moet er even bij vertellen: dit is een hele eigenwijze aap.

Ze wil alleen weg als er een heel lief jongetje komt. Dus tja..." Hij kijkt nu Ties aan: "Wil jij de aap hebben?" Ties knikt. "Dan krijg je haar van mij," zegt hij, "ik weet zeker dat jij en de aap vrienden worden." Ties straalt van blijdschap. Wat een mooi cadeau.

Als ze even later in de auto stappen, vraagt mama aan Simon: “En, hoe heet jouw knuffelvarken?” “Knorrie,” antwoordt Simon zonder te twijfelen. “Mooie naam. En jouw aap?” vraagt mama dan aan Ties.

Ties denkt even na. "Tilly," zegt ze dan. "Tilly?" vraagt papa verbaasd. "Hoe kom je daar nou bij?" "Net als die mevrouw waar we gister waren," zegt Ties. Papa moet lachen: "Hoezo? Lijken ze zo op elkaar dan?" Ties kijkt nog een keer naar zijn aap. "Een beetje. En ze kan ook goed luisteren."

“Dan is het een hele goeie naam,” zegt papa. Ties is helemaal blij met Tilly. Nu heeft hij altijd iemand om mee te praten.

Einde

Lees meer verhalen op
www.verwerkverhaaltjes.nl